

VECKOBLADET

Nr 4 webbform

090206

Pressgrannar

Haaretz 18/2

”Säg nej till Lieberman”

Amerikanska judar till partierna Kadima och Likud

USA-rapport från Haaretz korrespondent Natasha Mozgovaya.

Två professorer i Massachusetts, Dennis Gaitsgory, matematiker från Harvard, och MIT professor Josh Tenenbaum riktar en uppmaning till Kadima och Likud med titeln ”Ingen regering med Lieberman”.

”Som Israels vänner och understödjare av israelisk demokrati säger vi: gör det inte!”

”Genom sitt politiska program och sin retorik hotar herr Lieberman det israeliska samhället med rashatets, demagogins och ultranationalismens mörker.”

”Vi minns bara alltför väl hur demokratier under det 20:e seklet togs över av antidemokratiska ledare som kommit till makten genom val.”

”Att ge herr Lieberman ett regeringsuppdrag skulle undergräva Israels grundvalar som demokratisk stat. Israel skulle förlora sin legitimitet i världens ögon. Till och med Israels vänner skulle finna det svårt – eller rentav omöjligt – att identifiera sig med och stöda en sådan stat.”

Den California-baserade ”Jewish Voice for Peace” uppmanar president Obama att förmå Israel att upphöra med blockaden av Gaza och inleda en dialog med Hamas.

”Pressa dem att upphöra med blockaden av Gaza så att människorna där kan få mat, medicin, drivmedel och annat nödvändigt.”

”Tala med alla, också med Hamas. Israels bortgångne utrikesminister Abba Eban sa: Man skapar fred genom att tala med sina fiender. Det är fortfarande sant. En majoritet av Amerikas judar stöder förhandlingar också med Israels ”värsta fiender”.

Haaretz 19/2

Alltid på äggets sida

Den japanske författaren Haruki Murakami erhöll Israels förnämsta litterära pris. I sitt tacktal sa han att många uppmanat honom att bojkotta priset, men att han valt att resa till Israel och ta emot det. Dock ville han framföra en personlig åsikt:

”I valet mellan en hög stark mur och ett ägg som kastas mot den kommer jag alltid att stå på äggets sida.”

(Översatt av *Gunnar Stensson*)

Från sjukbädden

Här i spalten är vi aldrig främmande för att hjälpa och ge goda råd utifrån våra egna erfarenheter. Den här gången vänder vi oss till alla hypokondriker samt till alla dem som med anledningen av årstiden m.m. är utsatta för en svår förkylning.

Vad det då gäller är att inte snyta sig på traditionellt sätt, dvs med bägge näsborrarna samtidigt. Då är det nämligen så att en kraftig fräsning tvingar upp snoret i de bakre små håligheterna, bihålorna, som finns i innanför näsan. Nu har dr Hendley

vid Virginiauniversitetet kunnat påvis att när man snyter sig med kraft så skickas bakterier och virus upp i sinushåligheterna med en kraft som är likvärdig med det diastoliska blodtrycket. Det är visserligen inte fullt belagt att det leder till sinuit, bihåleinflammation, men bra kan det ju inte vara. Att hosta och nysa ger däremot inte upphov till liknande problem

Det rätta sättet att snyta sig, meddelas det, är att ta en näsborre i taget och därutöver använda sig av näsdroppar.

Lucifer

Volvo nästa!

OK, då väntar vi på Volvo. För med rådande utsikter för världsekonomin kommer naturligtvis både Volvo och dess ägare Ford att drabbas av fortsatt sjunkande försäljning och stigande skuldsättning även de. För Volvos del förvärras problemen av Saabs fall eftersom ett antal viktiga underleverantörer får svårt att klara bortfallet av den ena huvudkunden. En stor del av "fordonsklustret" är alltså i gungning.

Volvo försöker naturligtvis hålla hakan och skenet uppe, talar i en annons om nollutsläpp år 2020. Det tror vi gärna på eftersom det inte kommer att tillverkas några Volvo då. Däremot kommer de törstiga bilar som än så länge tillverkas i Torslanda och Gent att släppa ut koldioxid och diverse annat långt in på 2020-talet.

Vad Saab beträffar är Veckobladets fordonsanalytiker ense med sina kolleger på Dagens Industri, Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Sydsvenskan och andra tidningar om att det är kört. Vi får för alla inblandades skull hoppas att avvecklingen blir så snabb som möjligt. Nu kommer kören att förstärkas av förståsiggåare som kritiserar Saabs och Volvos ledningar för att de inte satsade på små och elektriska bilar. Men när det gäller storleken har förre Metallordföranden Göran Johnson rätt: de svenska tillverkarna hade inte haft en chans på den småbilsmarknad som de lämnade senast på 1970-talet. Där krävs det mycket stora serier för lönsamhet. Nej, premiumsegmentet var rätt inriktning, och där tänker Volvo ligga kvar enligt annonsen ovan. Genom påtryckningar på flera decenniers regeringar, framför allt socialdemokratiska, skapades förmåner för just den klass som Saab & Volvo befann sej i. Därmed körde också många vanliga svenska löntagare dyrare och törstigare bilar än de egentligen hade råd till.

Vad elbilar beträffar tycks en norsk firma i branschen just ha gått omkull. Fler fiaskon är att vänta. Det är inte särskilt många som är så ideella att de är beredda att betala flera tiotusentals kronor extra för en bil med betydligt sämre prestanda (utom när det gäller acceleration i det lägre fartregistret), som man inte kan köra på skidsemester med och som har ett högst osäkert andrahandsvärde. Vi såg hur snabbt luften gick ur etanolen. För elens del blir det kanske mer av pyspunka, men någon större framtid har inte det drivmedlet på halvlång sikt, och det hade därför inte vara någon räddning för Saab & Volvo.

Sex av sju riksdagspartier är i praktiken ense om att Saab är räddningslöst förlorat. Det sjunde, vars namn jag av barmhärtighet avstår från att nämna, säger sej tro på en ljus framtid med staten som ägare. Offentligt, demokratiskt, kollektivt ägande är en utmärkt idé men det bör riktas mot framtids-, inte mot forntidsbranscher.

Gunnar Sandin, fordonsanalytiker

Klostergårdens fritidsgård – Bygg nu!

Vi var på stadsbyggnadskontoret 10/2. Samråd om planen för Klostergårdens fritidsgård. Där fanns representanter för Studenternas folkdanslag, Fritidsgården, Klostergårdens byalag, Klostergårdsskolan. Och några till. Ett fint tvåvåningshus. Bibliotek, samlingsal, dansgolv, scen, föreningslokaler. Huset kompletterar Klostergårdens piazza. På nordsidan ligger kyrkan, i öster Helgeandsgården och i söder centrum. I väster ska den nya fritidsgården byggas. Husen runt torget i rött tegel liksom piazzans stenläggning. Ett varmt, skyddat torg. Äntligen blir Klostergårdens centrum färdigbyggt.

Vi som satt i stadsbyggnadskontorets konferensrum hade väntat länge. Många år. Alla var nöjda, utom dansarna. De ville ha lite större yta att dansa på. När vi gick hem snöade det. Vi skrattade.

En vecka senare. Morgonsol, klar himmel, kyla. Reflexer i 10 000 fönster. Slår upp tidningen. Vad är detta? Tjänstemannaförslag: ”Klostergårdens fritidsgård skjuts upp till 2013”.

Ett dumt förslag! Fritidsgården behövs mer än nånsin! Att betala hyra för den barack som nu används är att kasta pengarna i sjön. Kontraktet går ut i år. Att teckna ett nytt kommer inte i fråga!

Dessutom: arbetslösheten ökar. Investera för jobbets skull! Kostnaderna sjunker. Utnyttja läget!

Ett par timmar senare, i centrum för att köpa mjölk och bröd. ”Har du hört på maken?” ”Vad var det jag sa?” ”Vi måste göra nåt!” Andedräkten står som rök ur munnarna på sportlediga ungdomar och stavgångande pensionärer. ”Namninsamling!” ”Demonstration!” Beslutet att skjuta upp bygget är inte taget än! Det är nu vi måste agera! Det handlar om löften. Det handlar om demokrati. Klostergårdens fritidsgård! Nu!

Gunnar Stensson

Klostergårdens byalags årsmöte äger rum måndagen den 23 februari klockan 19 i Kultur och Fritids lokal i Klostergårdens centrum.

Alla välkomna.

Jag är faktiskt rädd

I världen råder nu en alltmer påtaglig nedgång i produktion och sysselsättning. När krisen först framträdde fanns man benämningen finansiell kris och så har det förblivit även om man nu också börjar tala om lågkonjunktur.

För vänstern ligger skulden i USA och framförallt Busch idiotförklarade politik. Detta synsätt är för mig alltför förenklat eller helt enkelt fel. Visst har fel gjorts i USA men det grundläggande är ju ändå att vårt ekonomiska system, det kapitalistiska systemet, i sig är instabilt och dessutom eventuellt alltid med jämna mellanrum hamnar i en nedgång där människor förlorar sina jobb och fabriker stängs ner.

Nu söker världens ledare komma ur krisen genom att skapa stabilitet i den finansiella sektorn.

I det fall krisen är finansiell skulle denna medicin ge resultat. Jag betvivlar dock att så blir fallet. Hur djup eller långvarig krisen blir vet ingen. Vi kan dock konstatera att vi i på många fabriker upplever att tvärstopp som aldrig förr upplevts. I Lund kommer inför sommaren många att ställas utan arbete. När fabriker stänger försvinner pengar från det offentliga och från affärerna. Verksamheter krymper och butiker får slå igen.

Jag var på ett möte med vänstern där ämnet var den finansiella krisen. Det var trevligt att träffas men det fanns ingen politik som kunde övertyga mig. Det fanns inget att tro på.

På min arbetsplats skämtar man bort problemen. Vi är ju så vana vid hög konsumtion. Inte kan detta gå åt helvete. Men det är detta jag är rädd för. Visst kan tycka illa om bilindustrin men så länge vi inte har något att sätta i stället mer än en destruktiv arbetslöshet finns det inget att fira med Saabs konkurs. Det blir de svagaste som får betala, som alltid. Vi har knappt sett mer än början.

Lars-Anders Jönsson

Biståndet till Gazas barn tryggt

För två veckor sedan inleddes i Malmö en rättegång mot stiftelsen al-Aqsa spannmål (se Veckobladet 3, 09). Stiftelsen bistår föräldralösa palestinska barn i Gaza. Den anklagades för att stödja terrorism. Åklagaren Agnetha Hilding Qvarnström byggde terroråtalet på israeliska och amerikanska dokument.

Tisdagen 17/2 frikändes stiftelsen och dess ordförande Khalid al-Yousef. Domstolen underkände åklagarens bevis. ”Mycket lågt bevisvärde.” ”Kan man döma på tidningsartiklar, inslag från tv och utdrag ur böcker?” frågade rättsens ordförande.

En seger för rättvisa och humanitet. Insamlingen av pengar till de föräldralösa i Gaza kan fortsätta. Tidigare domar i liknande ärenden tyder på att domen kanske hade blivit en annan om George Bush fortfarande hade varit amerikansk president.

SÄPO har spionerat på al Aqsa spannmål i flera år och den officiella förundersökningen har pågått sedan 2006. På vems uppdrag? Till vems nytta?

Men Mats Skogkär, Sydsvenskan, fortsätter att företräda staten Israel. Han skriver i en kommentar: ”Ansvaret att sörja för Gazabornas välfärd borde rimligen i första hand vila på Hamas.” Den totala förödelse av också all ekonomisk verksamhet som Israels terrorbombningar orsakat förbigår han med tystnad.

Mats Skogkär påstår att Palestinska myndigheten betalar lön till Hamas säkerhetsstyrkor och därmed stöder terrorism. Som källa anger han Jerusalem Center for Public Affairs. En partsinlaga. Dess trovärdighet är minst lika låg som åklagarens källor i al Aqsa-rättegången. Slutklämmen i hans ledarstick lyder: ”Stöd till terroristgrupper borde vara olagligt. Oavsett givare.”

Än lever Bush. Än pågår war on terror. Ätminstone på Sydsvenskans opinionssidor.

Gunnar Stensson

Kommunledningen använde miljöanslaget för att subventionerna idrottsförenings bilinköp

Är bilinköp miljöarbete? Är uppmuntran att köra bil Agenda 21-verksamhet? Är bilkörning rentav bra för miljön? De flesta skulle nog besvara dessa frågor nekande, även om det gäller bilar som går under den starkt skönmålande beteckningen miljöbilar. Men ledamöterna i Kommunstyrelsens arbetsutskott i Lund tycks vara beredda att svara ja på frågorna. Ty enligt kommunledningen tycks bilkörning vara väl värt att satsa kommunala miljöpengar på.

I mars i förra året beslutade nämligen Kommunstyrelsens arbetsutskott att ur det kommunala miljöanslaget skänka 20 000:- för att Lundaloppet skulle kunna köpa in en bil som pris i tävlingen. Ärendet hade efter en förfrågan från Lundaloppet, först varit uppe i Miljö- och hälsoutskottet, som normalt fördelar pengar ur miljöanslaget. Men Miljö- och hälsoutskottet ville inte själv fatta beslut utan skickade ärendet vidare till Kommunstyrelsen.

De regler som gällde vid tidpunkten för beslutet är tämligen entydiga. Miljöanslaget ska, vilket namnet faktiskt indikerar, användas till miljöarbete och Agenda 21-arbete. Enligt

samma regler kan enbart en nämnd eller en delegation inom den kommunala verksamheten få bidrag ur miljöanslaget.

Mycket talar alltså för att Kommunstyrelsens arbetsutskott inte följt de regler som gällde för miljöanslaget.

I dag landar därför i Kommunrevisionens brevlåda en skrivelse från Demokratisk Vänster. Vi ber där Kommunrevisionen granska detta ärende och vi vill bland annat få följande frågor besvarade av revisionen:

1. Är beslutet att ge pengar till bilinköp i överensstämmelse med syftet med miljöanslaget, dvs är stimulans till bilkörning Agenda 21-arbete (eller annat miljöarbete) och därmed förenligt med reglerna för miljöanslaget?

2. Är det förenligt med de regler som gällde att bevilja anslag till en idrottstävling? Dvs kan "Lundaloppet" (som var mottagare av anslaget) anses vara en kommunal nämnd eller delegation?

3. Vilken miljönytta fick skattebetalarna ut av bilsubventionen?

Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Antisemitism-stämpeln

Sionisterna skadade allvarligt Olof Palmes förtroende som fredsförhandlare i början av 1980-talet genom att stämpla honom som antisemit. Det berättades i förra numret av VB. För en vecka sedan försökte man för n-te gången upprepa manövern.

Den här gången gällde det Lars Ohly. En hörnartikel publicerades i Sydsvenskan. Tonfallet var högljutt och insinuant, "bevisningen" svag. Lars Ohly hade rekommenderat en blogg. Den stod i en av hans partikamraters namn. Israels ockupation av Palestina och kriget i Gaza debatterades i bloggen. Somliga skribenter hade använt uttryck som tolkades som antisemitiska. Fram med stämpel bara! Lars Ohly är antisemit. Sydsvenskan underströk slutsatsen genom att illustrera artikeln med ett stort porträtt.

Bloggar är jag inte förtjust i. Vem har tid att läsa pladder? Många inlägg är förkastliga. Dock ansvarar skribenterna själva för vad de skriver. Lars Ohly kan inte göras ansvarig för vad en tredje person skriver i hans partikamrats blogg.

Men antisemitism-stämpeln funkar inte längre. Genom långvarigt och oansvarigt bruk har den förlorat sin trovärdighet. Därför valde flertalet tidningar att avstå från att publicera artikeln om Lars Ohly.

Men varför skrevs den? Förklaringen är enkel. Lars Ohly bedöms utgöra en fara för den sionistiska ideologin efter att ha framträtt som ledande Israel-kritiker i riksdagsdebatten härom veckan. Han är partiledare och möjlig ledamot i en vänsterregering under nästa mandatperiod. Därför ville man skada hans trovärdighet. Den sannolika följden är den motsatta, att hans ställning stärks.

Mobboffer

Vice ordföranden för S-kvinnorna i Skåne, Ingalill Bjartén, lyckades sionisterna däremot mobba bort. Hon är relativt okänd. Hon är kvinna. Som boende i Staffanstorp, en liten ort där alla känner alla, är hon mer utsatt än Lars Ohly.

Tror någon att hon är antisemit? Icke! Men genom att angripa henne riktade man ett indirekt angrepp mot socialdemokraterna.

Hon kritiserade Israel för att föra en apartheidpolitik och ville stoppa Davis Cup-matchen. Dessutom jämförde hon Israels angrepp på Gaza med de tyska nazisternas angrepp på det judiska ghetton i Warszawa den 19 april 1943. Det finns likheter. I båda fallen var försvararna instängda i ett litet område. I båda fallen varade striderna en knapp månad. I båda fallen kämpade försvararna mot en enorm övermakt.

Men skillnaden är stor. I Gaza överlevde de som överlevt bombningen och beskjutningen. De drabbades bara av ekonomisk blockad. I Warszawa avrättades motståndskämparna och de överlevande civila fördes till utrotningsläger.

Ingalill Bjertén är säkert medveten om den skillnaden. Men hon ville dra uppmärksamheten till likheterna.

Gunnar Stensson

Unisont rödgrönt nej – men borgerligt ja – till biltillvänd butiksetablering i sydvästra Lund

Vid onsdagens sammanträde i Tekniska nämnden fanns på dagordningen att yttra sig över förslag till detaljplan för etableringen av en biltillvänd butik (Lidl) på odlingslotterna i korsningen Ringvägen/Åkerlund och Rausings väg. Tjänstemannaförslaget gick ut på att nämnden skulle säga ja till etableringen. De gjorde också den borgerliga majoriteten. Men först hade ett förslag, som Demokratisk Vänster (som för kvällen hade röst- och yrkanderätt) lagt fram, röstats ner av borgarna. DV:s förslag fick stöd från S och V (Mp var inte närvarande.)

Borgarna följer inte kommunens egen handelspolicy

De rödgrönas nedröstade förslag till yttrande återges här i sin helhet:

”I Handelspolicy för Lund, antagen av Kommunfullmäktige 27.10 2005, slås fast att ”stadsdelscentras långsiktiga utvecklingsmöjligheter ska säkerställas. Dagligvaruhandel och service ska vara huvudkomponenter i varje stadsdelscentra”. I handelspolicyen anges också ett antal stadsdelscentra som ska prioriteras beträffande handel och service. Bland dessa anges bland annat att Klostergårdens centrum och Karhögs torg ska prioriteras som stadsdelscentra.

I planprogrammet för del av Väster 7:1 i Lund skriver Byggnadsnämnden, att ”en viktig förutsättning för lokaliseringen är att butiken är en stadsdelsbutik, med ett lokalt upptagningsområde.”

Bilburna kunder

Tekniska nämnden konstaterar att föreslagen butiksetablering inte uppfyller denna förutsättning. Den planerade butiken är inte en stadsdelsbutik. Upptagningsområdet är i praktiken en stor del av staden Lund. Etableringen i föreslaget läge är heller inte ägnad att stärka de i handelspolicyen prioriterade stadsdelscentra. Den föreslagna butiksetableringen kommer att i första hand vända sig till bilburna kunder, vilket också konstateras i planhandlingen. Butiksläget är omgivet av barriärer, dels i form av Ringvägens 18 000 motorfordon per dygn och dels Södra stambanan.

Usel kollektivtrafik, inga gång- och cykelvägar

Nämnden konstaterar också att kollektivtrafiken till butiken inom överskådlig tid kommer att vara undermålig. Likaså saknas ett fungerande, högklassigt gång- och cykeltrafiknät i dagsläget. Inte heller finns några konkreta planer på ett sådant. Byggandet av GC-banor längs Ringvägen skulle förbättra situationen för GC-trafikanter, men Ringvägens barriäreffekter för oskyddade trafikanter kommer att kvarstå, såvida inte Ringvägen byggs om till en stadsgata. En sådan ombyggnad förändrar dock inte det i förhållande till stadsdelscentra perifer läget.

Motverkar uppsatta mål

Sammanfattningsvis konstaterar därför nämnden att en etablering av en biltillvänd butik i detta läge kommer att öka biltrafiken och därmed späda på bilismens negativa klimat- och miljöpåverkan. Att butiken främst kommer att attrahera bilberoende kunder understryks av

frånvaron av högvärdig kollektivtrafikförsörjning och en obefintlig planering för gång- och cykeltrafikens framkomlighet och säkerhet. Butiksetablering i föreslaget läge motverkar - i stället för att främja – de målsättningar och prioriteringar som beslutats av fullmäktige i Handelspolicyen.”

Med utgångspunkt i detta ville alltså de rödgröna att Tekniska nämnden skulle avstyrka förslaget till detaljplan. Men så blev det inte. Borgarna välkomnar, som praktiskt taget alltid, ökad biltrafik och utarmning av handeln i stadsdelscentra.

Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Fabricerade uppgifter om Israel eller fakta?

”Men det gäller att ha urskiljning både när man läser Sydsvenskan och när man använder Internet. Det mesta i Internet är desinformation. Meningsfulla fakta hittar man i den ledande israeliska tidningen Haaretz och nyhetsbyråen al Jazeera”. Skriver Gunnar Stensson som svar när jag ber honom visa på vad för källa han använder till påståendet i VB nr 3;

”Israels försök att skjuta barnen som brändes till döds i vit fosfor åt sidan med Förintelsen som argument inger världsopinionen vämjelse.”

Nu tycker jag mig ändå ha en viss förmåga att urskilja. När jag läste historia var källkritiken en viktig del. Det gällde att söka kunskap om den som förde fram uppgifterna/nyheten.

Vad betydde uppgifterna för honom? Vilket var hans perspektiv? Hur objektiva är Stenssons källor?

Anledningen till mitt första inlägg var att jag misstänkte att Stenssons uppgifter på nättidningen VB är desinformation. Stenssons hänvisning till en artikel ”On the wrong side of history” ger inget stöd för Gunnar Stenssons påståenden. Jag har sökt upp och läst flera artiklar på nätet under denna rubrik men inte funnit något som visar på att Israel använt förintelsen som argument. Tills Stensson kan visa motsatsen är min uppfattning att denne använder fabricerade uppgifter, eller desinformation.

Sedan tycks såväl Stensson och Henningson medvetet underskatta eller misstolka det jag skrev med anledning av citatet från Jesaja. För det första Stensson så vet jag naturligtvis att Jesaja är en del i gamla testamentet. Henningson skriver att jag läser/uppfattar Jesaja som antisemit. Så är naturligtvis inte fallet. Det jag vänder mig mot är att citatet från Jesaja i VB används på detta speciella sätt, på samma sätt och med kanske med samma syfte som antijudiska krafter gjort i historien. Att övertyga läsarna att judarna är dåliga människor, att göra dem till Kristusmördare. ”Ni har blod på händerna. Tvätta er, rena er! Låt mig slippa ser era illdåd, Sluta att göra det onda.

Rekommenderad läsning: ”Judehatets Svarta bok” utgiven på Albert Bonniers förlag.

Lars-Anders Jönsson

Krigsförbrytartribunalen i Phnom Penh

I januari 1978 utbröt öppna strider mellan Vietnam och Demokratiska Kampuchea. Situationen hade länge varit spänd. Kampuchea hade gjort flera raidar över gränsen. När nyheten om striderna rapporterades befann jag mig i Stockholm som ombud för Lund i VPK:s kongress. Jag tror det var kongressens sista dag. Platserna var glest besatta. Jag gick upp i talarstolen och yrkade att VPK skulle ställa sig bakom Vietnam. Till min förvåning fick jag

inte kongressen med mig. Flera talare förnekade folkmorden och försvarade Kambodjas territoriella integritet.

Ett år senare, vid nyår 1979, genomförde Vietnam en slutoffensiv, störtade Pol Pot, befriade kambodjanerna från de röda khmererna och gav världen insyn i folkmordet och tortyren. Jag var glad. Äntligen var skräckregimen i Kambodja störtad. Men det skulle dröja 30 år innan mördarna ställdes till svars.

Kunskapen om folkmordet spreds från Socionomhuset i Klostergården.

För min del hade saken varit helt klar långt innan VPK-kongressen ägde rum. Lunds FNL-grupp hade full kännedom om vad som pågick i Demokratiska Kampuchea. Lundagruppen hade nämligen av DFFG fått uppdraget att redigera telex från Vietnams nyhetsbyrå. Vi stencilerade en tidskrift som kallades ”Telex från Vietnam”, senare ”Telex från Indokina”. Den sändes ut till cirka 125 FNL-grupper varannan månad. Där publicerades flera initierade dokument om skräckregimen som då ännu var relativt okänd.

DFFG:s styrelse var kritisk mot Vietnam och hyllade Pol Pot. Den ogillade de dokument som kritiskt beskrev utvecklingen i Demokratiska Kampuchea. Styrelsen beslöt därför att lägga ner ”Telex”.

Lunds FNL-grupp genomförde då en kupp och tog över tidskriften. Vi fortsatte att redigera och distribuera den eftersom vi hade tillgång till adressregistret. I det s.k. Socionomhuset i Klostergården fanns en verkstad med ett antal stencilapparater där vi tryckte och häftade den. Det blev naturligtvis ett stort internt bråk i FNL-rörelsen. Det ledde bland annat till att Lunds FNL-grupp aktivt samlade in material från och om Demokratiska Kampuchea för att stärka våra argument.

En hel del avslöjanden publicerades så småningom också i svenska tidningar, men eftersom uppgifterna härrörde från amerikanska nyhetsbyråer avfärdades de av Jan Myrdal m fl som USA-propaganda.

Debatten om Vietnam och Demokratiska Kampuchea

Delegaterna på VPK:s partikongress 1978 kände alltså inte till folkmordet. De var snarare indignerade över den vietnamesiska inmarschen. Som Håkan Arvidsson berättar i ”Vi som visste allt” trodde man på dogmen att krig mellan socialistiska stater inte var möjligt. Den dogmen hade jag alltid uppfattat den som demagogiskt munväder och betvivlat att någon tog den på allvar.

Efter störtandet av Pol Pot-regimen var det meningen att jag skulle debattera med Jan Myrdal i AF, men Jan Myrdal hoppade av i sista stund. Debatten skulle gälla den vietnamesiska ockupationen och Pol Pots folkmord. Jan Myrdal ersattes efter någon vecka av Joachim Israel och debatten flyttades till en sal i kvarteret Sankt Gertrud i Malmö. Den ägde rum den 28 februari 1979. Joachim Israel fördömde invasionen och jag fördömde folkmordet. Publiken som företrädesvis bestod av SKP-are var kompakt emot mig. Jag minns hur jag gick till lundabussen efteråt. Det var en mycket kall kväll med snö på trottoarerna.

Det skulle visa sig att både USA och Kina stödde Pol Pot. Han etablerade en bas vid gränsen mot Thailand. Därifrån utförde de röda khmererna terrorraider. FN fördömde Vietnams ockupation och erkände de röda khmererna som Kambodjas legitima regering ända fram till slutet av 1980-talet. Folkmördarna kunde i lugn och ro delta i FN-arbetet. Under hela denna tid var det omöjligt att ta upp folkmordet på minst 1,7 miljoner kambodjaner i FN.

Folkmord kan inte döljas

I Lund grundade vi 1976 föreningen Vietnam-solidaritet som var verksam till slutet av 1980-talet. Då var Pol Pot borta. Frågan om folkmordet försvann från dagordningen.

Komplikationerna var även i fortsättningen många. Bland annat ingick många före detta röda khmerer i den Vietnam-stödda regim som etablerades i Kambodja ungefär på samma sätt

som många gamla nazister ingick i den västtyska administrationen. Men det går inte att dölja folk mord i längden

Men nu är det dags. Klockan 9 tisdagen den 17/2 inleddes krigsförbrytartribunalen i Phnom Penh. Alla media beskriver den.

Det talas dock tyst om att USA och Kina stödde Pol Pot och under många år förhalade processen.

Gunnar Stensson